

Misdadige economische euthanasie.

Voorwoord.

Het mensdom wordt in snel tempo onder één totalitair regime van het achtkoppige monster farmaceutische, petrochemische, biotechnische industrie, landbouw, medische wereld, banken, verzekeraars en wapenindustrie gebracht. Zij richten geweldige monopolies op. Dergelijke multinationals verdienen miljarden aan hun producten over de rug van de mensen die erdoor geraakt worden, die het mensdom zijn vrijheid en zijn gezondheid ontnemen. Een miljardenindustrie die de mens reduceert tot een pillenslikkende machine waar veel geld aan te verdienen valt, ondertussen wordt door de politiek gezegd dat de bejaardenzorg onbetaalbaar wordt. Signalen zijn er al die tijd geweest. Ivan Illich heeft er in 1978 een boek over gepubliceerd "het medisch bedrijf, een bedreiging voor de gezondheid?", er is melding gedaan door J.P. van den Wittenboer in 1993 aan staatssecretaris Simons van Volksgezondheid (bladzijde 26, rapport "Arbeidsongeschiktheid, Ziekte en Letsel" door stichting Werkgroep 1970 Tilburg en H.M. Walker 2006).

Misdadige economische en sociale euthanasie.

Democratie in Nederland blijkt steeds meer een dekmantel voor onderdrukking. Woorden in wetten en regels worden toegekneed naar het vergroten van de macht van multinationals, waaronder de banken, verzekeraars, petrochemische en de farmaceutische industrie. De peperdure kantoorgebouwen van deze multinationals stralen steeds meer een zonnige en zorgloze sfeer uit. Maar achter de indrukwekkende facade van al deze pracht en praal schuilt een lugubere wereld van list en bedrog. Waarin economische overwegingen te vaak economisch verklaard nuttig leven zullen overwaarden. En waarin economisch anderen en vooral zwakkeren naar de rand van de samenleving worden gestuwd. Zo worden minima ook arbeidsongeschikten tot solliciteren opgejaagde werklozen aan de rand van de samenleving. Het zelfbeeld van deze mensen wordt door bejegening van de uitkeringsinstantie, uitvoeringsinstelling en publiek stelselmatig beschadigd. Vaak zijn mensen zich van de kwetsbaarheid van hun positie niet bewust. Anderen maken bezwaar en raken verstrikt tussen klachteninstituten die niet functioneren, rapporten en formuleren, steeds strengere verplichtingen, een juridische uitputtingsstrijd, de zware bewijslast, de slopende eenzijdige rechtspraktijk tot juridisch touwtrekken tot de Hoge Raad toe. Zo worden deze arme slachtoffers op mensonwaardige wijze gemangeld en uitgekleeft waarbij ook vaak huisgenoten gefrustreerd raken. In een jungle van deskundigen en instanties die allemaal langs elkaar heen blijken te werken en waarvan sommigen achteraf ook dubieus blijken te opereren, raken deze onervaren medeburgers vrij snel het zicht op de door hen te nemen stappen en op hun rechtspositie kwijt. Een slachtoffer van deze praktijk is vrijwel kansloos om erkenning en vervolgens enig recht te krijgen. Deze praktijk is zeer schadelijk: Ze leidt tot een ziek (er) makende uitputting en tot traumatisering. De

schade is vergelijkbaar met die van mishandeling, geestelijke kwelling of misbruik. Sommige medewerkers van Sociale Diensten hebben de dienst inmiddels verlaten, omdat zij zich niet langer konden verenigen met de wat zij noemen "Gestapo methoden". De praktijk bevordert ziekte door een morbide samenleving te steunen, die mensen aanmoedigt curatieve middelen te gebruiken. De uitkeringsgerechtigde wordt zieker, glijdt af. Het aanbod heeft hierop overwegend slechts één antwoord: het vertalen van de klachten in een therapie die voornamelijk farmaceutisch georiënteerd is. Mensen die zieker worden en afhankelijker, met hun begeleiders leven onder een regiem waarbij de medische behandeling tevens dient ter handhaving ter beheersing van conflicten, en de gevestigde belangen bij het bevorderen van de omzet van farmaceutische producten. Men zorgt ervoor dat gezonde mensen zich patiënt gaan voelen en meer medicijnen gebruiken. De politiek beslist doormiddel van het medische systeem wanneer en na welke vernedering of verminking de mensheid zal moeten sterven. Het plaatst bepaalde sociale klasse van de samenleving in een patroon van een politiek wenselijke dood, door de dood voor te stellen als het doel van de economische ontwikkeling. De invloed van de farmaceutische industrie op het voorschrijfgedrag van artsen, die zich massaal laten omkopen met geld en snoepreispjes en presentjes, is groot. Stuk voor stuk lopen ze aan de leiband van die farmaceutische industrie. Artsen schrijven steeds meer recepten uit (143 miljoen per jaar) in Nederland, steeds meer patiënten raken verslaafd en kunnen niet zonder hun dagelijks portie pillen. Antidepressiva en kalmeringsmiddelen zitten heel erg in de lift. Het verslavende gebruik blijkt uit de groeiende hoeveelheid herhalingsrecepten en de stijgende voorschrijfduur van recepten. Deze samenwerkingsstrategen maken gezonde mensen tot patiënten die steeds meer afhankelijker en verslaafd raken of andere gevolgen van materiële, emotionele en psychische ontredde, al dan niet gekoppeld aan een toenemend aantal euthanasieverzoeken. Romantiseren van euthanasie door de media door canards is de volgende stap. Tenslotte zijn er een nog onbekend en naar oorzaak moeilijk traceerbaar aantal zelfdodingen, familiedodingen door faillissementen. In elk stadium van hun leven worden de mensen op een voor die leeftijd speciale manier behandeld. Oude mensen zijn hiervan nog wel het duidelijkste voorbeeld. Zij zijn het slachtoffer van behandeling voor een conditie waarover geen kruid is gewassen. Eerst door de dementerende verpleeghuisbewoners suf te maken met psychofarma, angstremmers of slaappillen en ze vervolgens te laten uitdrogen. "Drie dagen lang kreeg de bejaarde vrouw geen vocht en geen voeding toegediend". De 75-jarige Alzheimerpatiënte stierf, anderhalve week nadat de behandelend verpleeghuisarts tot het afbreken van haar bestaan had besloten, (De een zijn dood is de ander zijn brood!, J.P. van den Wittenboer, 1994). "bejaarden als overschot op de economische balans!". De regering ziet dit als normaal medisch handelen, daar waar de directeur van het verpleeghuis een riant salaris geniet plus nog de extra bonus door de farmaceutische industrie. Volgens Ivan Illich:

“Het medisch bedrijf, een bedreiging voor de gezondheid?": De instellingen voor ouderen van dagen schijnen de hedendaagse oplossing te zijn voor het wegwerken van oude mensen. Natuur, milieu en volksgezondheid. Hout geïmpregneerd met wolmanzouten. De petrochemische industrie: 300.000 kg arseenzuur en 600.000 kg chroomtrioxide wordt jaarlijks diffuus in de compartimenten water, bodem en lucht gebracht. Arseenzuur en chroomtrioxide (en hun zouten daarvan) zijn de meest kwalijke kankerverwekkende verbindingen die wij kennen. Stofeigenschappen, zoals giftigheid waaronder carcinogeniteit, mutageniteit en teratogeniteit, waardoor in de toekomst mogelijk zeer velen mensen ernstig ziek zullen worden en op mensonwaardige wijze (niet-natuurlijke doodsoorzaken) zullen sterven, louter en alleen voor economisch voordeel van multinationals samen met corrupte regeringen. De methode verwijst daarbij naar de Hitleriaanse uitroeingspolitiek op basis van nieuwe hedendaagse technieken. In haar proefschrift door Helena Alfonsa Weyers, Rijksuniversiteit Groningen, 25-11-2002, 412 blz Euthanasie: "het proces van rechtsverandering", een beoordeling van euthanasie op de medische, ethische en politieke merites. In het boek "De een zijn dood is de ander zijn brood!", J.P. van den Wittenboer 1994 / 192 blz, proefschrift "Fouten van huisartsen" M.H. Conradi 1995 / 119 blz, en het rapport "Arbeidsongeschiktheid, Ziekte en Letsel" door H.M. Walker en Stichting Werkgroep 1970 2006 / 227 blz, is euthanasie geanalyseerd op de sociale, economische en criminologische merites, het aandeel dat multinationals als verzekeraars, banken samen met overheden hierin hebben en de gevolgen voor de samenleving. Door milieu- en veiligheidkundige Ing A.M.L. van Rooij directeur van het Ecologisch Kennis Centrum B.V. "rapporten en onderzoeken" CD-rom sociale databank 2006, de relatie wolmanzouten mens, natuur en milieu met de gevolgen voor de volksgezondheid door toepassing in tuinhout, schuttingen en palen, het verwerken en vermengen (A, B en C-hout) als "groene stroom". Wie merkt hoe het spel gespeeld wordt en mensen die zich daartegen verzetten, krijgen te maken met gruwelijke afscheepmechanismen door een corrupt rechtssysteem van de gevestigde orde. [Het bewust negeren, niet reageren, verkeerd interpreteren of verdraaien van feiten] Gevolgschade aan partner, gezin of bedrijf en psychische klachten die rechtstreeks gevolg zijn van het onderdrukken van terechte gevoelens om oneerlijk behandeld te zijn. (Staatssecretaris Simons VWS 1992, veranderen arseenzuur in arseenpentoxide). Waarom zullen weinigen deze werkelijkheid geloven? De multinational en de overheid gunt zichzelf een uiterst sociaal imago. Men accentueert tussenmenselijke relaties in de media, zodat het beeld van dienstbaarheid kan stralen. Maar achter deze heilige reputatie van zorgzaamheid en dienstbaarheid schuilt een wereld van list en bedrog. Dergelijke multinationals profiteren van het vertrouwen en van het feit dat mensen in eerste instantie onwetend genoeg zijn op dit vlak. Omdat men zich zo gedreven toont om het andere naar de zin te maken, beseffen de meeste mensen in de verste verte niet dat ze zich intussen op de rand van een dodelijke

wurggreep bevatten. Sociale euthanasie in internationale Verdragen onder de dekmantel van economische overwegingen, is een misdaad tegen de mensheid.

Aangehaalde literatuur:

-H.M. Walker / Stichting Werkgroep 1970 Tilburg, rapport "Arbeidsongeschiktheid, Ziekte en Letsel", twintigste druk, 2006, 227 blz,

-Helena Alfonsa Maria Weyers, Euthanasie: "het proces van rechtsverandering" (proefschrift) 25-11-2002, Rijksuniversiteit Groningen, 412 blz,

-M.H. Conradi, "Fouten van huisartsen" (proefschrift) 21-06-1995 Rijksuniversiteit Groningen, 119 blz,

-J.P. van den Wittenboer, "De een zijn dood is de ander zijn brood!" 1994, 192 blz,

-Ivan Illich "Grenzen aan de geneeskunde, het medisch bedrijf, een bedreiging voor de gezondheid?". (Baarn 1978) 315 blz,

-Ing. A.M.L. van Rooij, Ecologisch Kennis Centrum B.V., zeer ruime studie, rapporten en processen inzake de gevaren van wolmanzouten voor de volksgezondheid en milieu, CD-rom Stichting Bellamy, Stichting Grondvest, Stichting Sociale Databank Nederland en de Alternatieve Volks Partij, ter gelegenheid van het tweede Nederlands Sociaal Forum, het NSF te Nijmegen van 19 t/m 21 mei 2006.